

Porównanie stężenia IgE swoistych dla krewetki w surowicy zmierzonych różnymi metodami

Lis K., Ukleja-Sokołowska N., Gawrońska-Ukleja E., Bartuzi Z.

Katedra i Klinika Alergologii, Immunologii Klinicznej i Chorób Wewnętrznych Collegium Medicum w Bydgoszczy, UMK w Toruniu.

Wprowadzenie

Jest wiele metod immunochemicznych, którymi można mierzyć stężenie IgE swoistej dla alergenu w surowicy. Są metody ilościowe lub półilościowe, w pełni lub częściowo zautomatyzowane. Mogą różnić się podłożem reakcji, typem zastosowanego przeciwciała i sposobem detekcji, źródłem alergenu. Wpływa to na czułość i specyficzność dostępnych metod laboratoryjnych i sprawia, że uzyskane wyniki mogą nie być porównywalne.

Metodyka

Stężenie IgE swoistych dla krewetek zmierzono w surowicy pacjentów zgłaszających objawy kliniczne związane z ich spożywaniem. Testy laboratoryjne przeprowadzono przy użyciu metody EIA (Hytec 288; Hycor). Surowice pacjentów, u których stężenie IgE dla krewetek było niższe niż czułość analityczna zastosowanej metody (<0,35 IU/ml), poddano ponownej analizie metodą FEIA (ImmunoCAP 100; Thermofisher).

Wyniki

Przebadano 12 surowic. W 5 przypadkach uzyskane wyniki były całkowicie nieporównywalne (EIA <0,35 IU/ml, FEIA 0,54 IU/ml - 3,95 IU/ml). W 3 przypadkach wyniki były negatywne (EIA <0,35 IU/ml, FEIA <0,1 IU/ml). W 4 wyniki w klasie 0 były inaczej raportowane. W przypadku metody EIA były to wartości stężenia niewykrywalne (<0,35 IU/ml), zaś dla FEIA stężenie IgE określono jako wykrywalne (0,1-0,35 IU/ml).

Wnioski

Metody laboratoryjne mają różną czułość i swoistość analityczną wynikającą z ich konstrukcji. Wyniki badań laboratoryjnych często zależą od zastosowanej metody. Wybór metody może mieć znaczący wpływ na decyzje diagnostyczne i terapeutyczne.

Autorzy oświadczają, że konflikt interesów nie występuje.